

Øvelse

Bevidning af det gode forældresamarbejde

Bevidning er en central praksis indenfor narrative tilgange. Bevidning handler om at bemærke og bekræfte en fortælling eller en handling uden at rose eller evaluere den. Ved at arbejde aktivt med narrativer og bevidninger af praksis, tydeliggøres de værdier der udspringer af fortællingen. Værdier inspirerer, giver meningsfuldhed og pejlemærker til vores praksis, idet de hjælper os til at afgøre hvad der er rigtigt i en given handling. Det skaber en dynamisk grobund for anerkendelse, refleksion og værtdiafklaring.

Målet med øvelsen er at historiefortælleren får anledning til at reflektere sin fortælling i tilhørernes tilbagemeldinger og således få øje på værdier, nye forståelser, vinkler og handlemuligheder. Deltagerne trænet aktiv lytning og bevidning som metode for praksisudvikling.

Fremgangsmåde

Beregn ca. 1-1½ time til øvelsen.
Deltagerne inddeles i grupper af 6 personer.

En af deltagerne melder sig frivilligt til at være "historiefortælleren", der fortæller de andre i gruppen om en oplevelse fra sin egen praksis, hvor dialogen eller samarbejdet med en nyankommen familie/forældre lykkedes.

Følgende roller fordeles: "Interviewer" samt tilhørerne: "tegneren", "poeten", "journalisten" og "eventyrforfatteren."

1. fase: Historiefortælleren fortæller sin fortælling (5-10 min)
Historiefortælleren fortæller om en situation, hvor han/hun følte at dialogen og samarbejdet med en nyankommen familie/forældre lykkedes.

Fortælleren fortæller uden at blive afbrudt fra start til slut.

2. fase: Samtale mellem historiefortælleren og interviewer (30-35 min i alt)

-
- a) Intervieweren stiller anerkendende spørgsmål til fortælleren (fx uddybe, fortælle mere, afdække hvad der gjorde episoden positiv). De anerkendende spørgsmål har til formål at folde fortællingen ud (5-10 min.)
- b) 1. Tegneren har fokus på det sagte: Hvad hæftede du dig særligt ved? – Hvilket billede giver dette af fortællingen.
2. Poeten skriver digt som knækprosa på det, der er særligt vigtigt for fortælleren: Nedfælder sætninger ordret og er hundrede procent tro mod fortællers ord. Giver digtet en titel.
3. Journalisten skriver en kort artikel til 'Folkeskolen' eller til 'Børn og Unge' om hvordan 'Forældresamarbejdet lykkedes'.
4. Intervieweren skriver et brev til fortælleren og siger "tak for interviewet, det har slået nogle strenge an hos mig... og efterfølgende fået mig til at tænke..."
5. Eventyrforfatteren skriver et lille eventyr: "Der var engang på en dagpleje/daginstitution/skole..."
6. Fortælleren skriver et dagbogsblad i sin "personlige" dagbog (10 min.)
- c) Tegneren fortæller om sin tegning, poeten fremsiger sit digt, journalisten læser sin artikel højt, eventyrdigteren fortæller sit eventyr og intervieweren læser sit brev højt - så fortælleren bliver "stillet ansigt til ansigt" med andre versioner af fortællingen. Tilhørerne skriver under de andres fremlæggelser læringssætninger ned på post-it sedler (15 min.)

3. fase: Afslutning og procesevaluering (20 min i alt.)

Intervieweren spørger historiefortælleren: "Hvilke overvejelser har tilhørernes tegning, digt, historie, eventyr og brev sat an hos dig?" (5 minutter)

Øvelsen afsluttes med en fælles reflektiv dialog på baggrund af Post-it sedlerne - "Hvad har vi lært af processen?" (15 min.)